

Jørgen Jørgensen: I Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen fremsatte om de nødsteede Arbejdsløshedskasser, vil jeg gerne sige: Det, vi foreslaar her, er at anvende den samme Fremgangsmaade, som blev anvendt i 30erne, hver Gang Spørgsmaalet blev rejst om Vanskeligheder for visse Arbejdsløshedskasser; saa tog man ikke hele Spørgsmaalet op om en Revision af de almindelige Tilskudsregler, saa tog man Spørgsmaalet op om den enkelte Kasses særlige Forhold, og dette er saa meget mere begrundet nu, som vi i det afsluttede Aar har haft mindre Arbejdsløshed end i de sidste 20—25 Aar og staar foran en Sommer, hvor vi maa regne med fuld Beskæftigelse. Paa dette Tidspunkt at foretage Ændringer af varig Karakter vilde ikke være sagligt begrundet. Var det begrundet i 30erne at bruge den Fremgangsmaade, at man tog den enkelte Kasses Forhold op til særlig Undersøgelse, naar der var Vanskeligheder, er det endnu mere begrundet nu.

Jeg sagde, da jeg før havde Ordet, at jeg anerkender i høj Grad den Offervilje, der er vist fra Arbejdernes Side gennem deres store Bidrag til Arbejdsløshedsforsikringen. Det tjener Arbejderne til stor Ære, at de gennem Tiderne, ogsaa i Perioder, hvor deres Løn ikke var stor, har afgivet betydelige Beløb for at sikre dem af deres Kammerater, som kom ud i uforskyldt Arbejdsløshed, men det maa dog ogsaa erkendes, at efterhaanden er Statens og det offentlige Tilskud blevet meget betydeligt. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen pegede selv paa, at enkelte Kasser faar 90 pCt., og at de fleste Kasser faar omkring 80 pCt. i Tilskud. Det maa siges, at det offentlige har givet meget betydelige Beløb til Støtte for den Forsikring, som Arbejdsløshedskasserne er bygget paa. Men jeg gør ogsaa opmærksom paa, at det fremdeles maa være saadan, at disse Kasser bygger paa et Forsikringsgrundlag, og at Arbejderne selv betaler betydelige Beløb. Det er nemlig ogsaa Begrundelsen for, at disse Kasser har haft den store Frihed til at disponere, som Kasserne har. Begrundelsen er netop denne, at Arbejderne selv har betalt saa væsentlig en Del af de Beløb, som Kasserne administrerer. I samme Øjeblik Arbejdernes eget Bidrag kun bliver en meget ringe Del, vil Spørgsmaalet om Administrationen rejse sig af sig selv, og det tror jeg ikke, Arbejderne selv vilde sætte Pris paa. Derfor beder jeg alle om at overveje, om det ikke er i Arbejdernes velforstaaede Interesse fortsat at bygge paa det Grundlag, som

man hidtil har bygget paa, og som vi har været enige med Socialdemokratiet om at bygge paa, altsaa med Tilskud til Kasserne i Forhold til de Indtægter, som Medlemmerne inden for de enkelte Kasser har. Naar nu Ministeren med Rette kan fremføre, at Arbejdernes eget Bidrag, ogsaa i Betragtning af den Løn, Arbejderne faar nu, forholdsmæssigt ikke er større, end det har været i tidligere Tid, er dette ogsaa et Argument for at bevare den Tilskudsordning for Arbejdsløshedskasserne, som er foreslaaet opretholdt gennem Lovforslaget.

Naar saa endelig det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen siger, at han raader os til at lytte til hans advarende Ord over for det, vi nu er ved at foretage, maa jeg sige, at i Fjor Foraar, da vi drøftede Arbejdsløshedsloven, og navnlig da vi drøftede Arbejdsfordelingsloven, fremsatte det ærede Medlem ogsaa nogle advarende Ord. Dem tog vi dengang intet Hensyn til. Jeg tror, det var klogt, vi ikke gjorde det; det viste sig nemlig, at det ærede Medlems Evne til at udtale sig om, hvad der vilde ske i den nærmeste Fremtid, ikke var særlig stor.

Søren Olesen: Naar det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen mente, at jeg havde misforstaaet Situationen med Hensyn til den kristelige Arbejdsløshedskasse, vil jeg sige, at hvis det skulde være Tilfældet, er det i hvert Fald ikke uden Grund efter de Ting, som blev fremført ved første Behandling af Lovforslaget, for det, der blev fremført mod denne Arbejdsløshedskasse, var nemlig ikke saglige Grunde, men det var politiske og følelsesmæssige Grunde, som man syntes laa saa langt fra de saglige Grunde som vel muligt.

Naar nu de ærede Medlemmer Hr. Poul Sørensen og Hr. Jørgen Jørgensen siger, at der er organisationsmæssige og tekniske Grunde for den foreslaaede Ordning, tager jeg naturligvis dette til Efterretning og mener saa, at man hurtigst bør meddele Kristelig Arbejdsløshedskasse, hvilke Betingelser den maa opfylde for at opnaa Statsanerkendelse, men selve Spørgsmaalet om at opnaa Anerkendelse, naar disse Betingelser er opfyldt, bør der ikke kunne være nogen principiel Drøftelse af mere.

Det ærede Medlem Hr. Chr. A. Christiansen fremførte, at Foreningen oprindelig havde 600 Medlemmer, og derefter gik den op til ca. 2 100. Jeg synes, det er rimeligt, og at det beviser, at der har været en vis Trang for den Anerkendelse, som Arbejdsløshedskassen da fik. Men naturligvis, naar Anerkendelsen bliver taget fra den igen,